

sionum 281 – Jiří Strejc 281 – Bible Kralická 282 – Jiné bratrské knihy té doby 285 – Kalvinistická orientace v polské Jednotě 285 – Protest Sim. Th. Turnovského 286 – Další pokroky kalvinismu při zachování samostatnosti Jednoty 288.

[XIX.]

Bratři vedle luterských a katolíků v českých zemích i v Polsku [289–310]

Poměry na Moravě. Pavel Kyrmezer a Bratři. B. Adelf 289 – Západní Morava. Jan Heidenreich a Bratři 290 – Farář Kryštof v Tovačově 291 – Poměry v Čechách. Petr Vok z Rožmberka 291 – Útoky s katolické strany. Jesuité. Nové katolictví 292 – Václav Šturm proti Bratrům 293 – Obrana bratrského kněžství na synodech 294 – Plán Bonhominiho. Obnova Jakubského mandátu 1584. Vratislav z Pernštejna 296 – Pád Krajčů a ohrožení Ml. Boleslavě 1588 296 – Odstupy: Vilém Slavata, Karel Liechtenštejn 297 – Obnova Jakubského mandátu 1602. Budovec. Ml. Boleslav. Senioři v Čechách 298 – Senioři na Moravě 299 – Bratrské dějepisectví po Blahoslavovi doma a v Polsku 299 – B. Jafet 300 – Poměry v Polsku po r. 1572. Varšavská konfederace 1573 301 – Králové Jindřich de Valois a Štěpán Báthory 301 – Úspěchy jesuitů 302 – Odstupy protestantů 303 – Vzájemný poměr evangelických církví 303 – Zikmund III. Násilí proti protestantům. Jejich obranné snahy 304 – Luterští v Poznani 306 – Generální synod v Toruni 1595 306 – Pokus o sblížení s pravoslavnými 307 – Další násilnosti proti evangelikům a pokusy o obranu 309 – Duchovní práce v polské Jednotě 309 – Spojení Bratří s kujavskými reformovanými 310.

[XX.]

Život v řádu a kázni [311–337]

Předpoklady sborového života v řádu a kázni 311 – Výběrovost a početná malost Jednoty 312 – Její postavení 313 – Čím Jednota poutala 313 – Kritika jejího řádu a kázně 314 – Jednota nebyla sektou 314 – Trojí členství 315 – Lid obecný a kněží 316 – Pokyny pro lid. „Náprava“ 316 – Řády a jejich zachovávání 317 – Matouš Konečný 318 – Ženy. Mládež. Vandrující tovaryši 319 – Zprávy urozeným 320 – Kázeň vůči pánům 320 – Vzdělání bratrské šlechty. Karel z Žerotína 321 – Páni a poddaní. Vojenská služba 321 – Bratrská šlechta v Polsku 322 – Kněží se tu ujímají poddaných 323 – Úřad soudců a příručky pro ně 323 – Zprávy sestry 326 – Sociální péče. Hospodáři sborů 326 – Šlechtičtí senioři v Polsku 326 – Kněžství v Jednotě 327 – Povinnosti kněží a jejich vztah k Úzké radě 328 – Konání kázně 328 – Rutinní práce kněží 329 – Starší kněží. Kšafy kněží 330 – Výchova kněžského dorostu 330 – Ordinance. Mladí kněží a jejich představení 331 – Kázeň nad kněžími 332 – Celibát a manželství kněží 333 – Úzká rada 334 – Synod 335 – Visitace 336 – Intensita církevního života 336.

[XXI.]

Dosažení náboženské svobody a její ztráta [337–358]

Šlechta nabývá vlivu i v české Jednotě 338 – Václav Budovec 338 – Karel z Žerotína 341 – Povstání Bocskayovo v Uhrách 342 – Rudolf II. a Matyáš 343 – Majestát z r. 1609 343 – „Porovnání“ 344 – Výrazní luteráni 344 – Bratři 345 – „Snešení“ 346 – Tendence k sblížení 346 –

Bratři v konsistořích a v Praze 347 – Rozvoj Jednoty v Čechách. Bratřští senioři 348 – Činnost literární a vydavatelská 348 – Matouš Konečný 349 – Mladý Komenský 349 – Luteráni a Bratři 351 – Jednota vedle prospívající církve evangelické 352 – Bratři a evangelická církev na Moravě 352 – Jednota na ústupu pomýšlí na spojení 353 – „Retuň“ Komenského 354 – Útočnost katolíků 354 – Ferdinand II. přijat za krále 355 – Agrese katolíků. Počátek českého povstání 355 – Volba Fridricha Falckého 356 – Calvinizační tendence jeho dvora 357 – Nezdar povstání. Bílá hora 357 – Ferdinandovo vítězství 358.

[XXII.]

Odchod do vyhnanství J. A. Komenský [359–377]

Popravy vůdců povstání 359 – Vypovězení kněží bratrských a evangelických z Prahy 359 – Násilné obrácení ke katolictví 360 – Exil pod tlakem císařských mandátů a nových zákonů 361 – Nesnáze exulantů. Vyčkávání doma 361 – Exulanti bratřští 362 – Na Slovensku 363 – V Polsku. Lešno. Ondřej Węgiński 363 – Komenský jako vyhnanec. Jeho užitečné spisy a jejich zbožnost 365 – Prorocství Kotterova a Poniatowské 366 – „Didaktika“ 367 – Působnost Komenského v Lešně 367 – Gustav Adolf II. Sasové v Praze 368 – „Haggaeus redivivus“, „Otázky některé“ 368 – Synod v Lešně 1632 370 – Smrt Gustava Adolfa 371 – Komenský jako senior a pisár Jednoty 371 – Poměry v Polsku za Vladislava IV. 371 – Spojení Jednoty s církví reformovanou v Malopolsku a na Litvě 372 – Bratři Veselští-Laetové 373 – Bratři a Sam. Martinus 373 – Komenského pansofie. Pobyt v Anglii.

„Via lucis“ 374 – Toruňské Colloquium charitativum 375 – Vestfálský mír 377.

[XXIII.]

Naděje ve stínu smrti [378–396]

Komenského „Kšaft“ 378 – Stav polské Jednoty 380 – Vydání knihy Ľasického 380 – Jednota na Slovensku 381 – Mikuláš Drábik 382 – Komenský a Rákóczyové 382 – Válka švédsko-polská a pád Lešna 1656 383 – Komenský v Amsterdamu. Spisy pro Jednotu 384 – Spisy církevním sesterským 386 – „Lux in tenebris“ a spory o prorocství 386 – Zánik bratrských sborů na Slovensku 388 – „Unum necessarium“. Komenský mezi pietisty a mystiky 389 – Péče o Jednotu 389 – „Rada o napravení věcí lidských“ 390 – Smrt Komenského 391 – Šíře jeho osobnosti 391 – Jeho pokračování ve směru české reformace: Boží slovo volá k poslušné víře a k dokonání reformace 392 – Malost nesvědčí proti pravdivosti 393 – Úsilí Jednoty o řád přechází v Komenském v úsilí o nápravu celého světa 393 – Jeho křesťanský humanismus 394 – Poměr k národu 394 – Jednota bratrská je vzorem k nápravě celé církve 395 – Smysl eschatologie Komenského 396.

[XXIV.]

Odkaz a dědicové [397–406]

Polská Jednota 397 – Ostatky Bratří na Slovensku [v Uhrách] 397 – Ukryté semeno v Čechách a na Moravě 398 – Pietismus a jeho vliv na české evangelíky 398 – Založení Herrnhutu a obnovení Jednoty bratrské ve spojení s Zinzendorfovým pietismem 400 – Jiné exulantské osady a jejich rozchod do tří církví